

آیین نامه اجرایی تبصره (۶) ذیل بند (ح) ماده (۱۲) قانون اصلاح

قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۰ بهمن ۱۴۰۰ موضوع

برگشت ارز حاصل از صادرات کالا به نرخ اقتصادی کشور

عنوان گزارش: آیین نامه اجرایی تبصره (۶) ذیل بند (ح) ماده (۱۲) قانون اصلاح قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۰ بهمن ۱۴۰۰
موضوع برگشت ارز حاصل از صادرات کالا به چرخه اقتصادی کشور
انتشار: امور کمیسیون های تخصصی اتاق ایران
شماره گزارش: ۱۹۰۱۳۶
تابستان ۱۴۰۱

فہرست

- ۳.....کمیسیون تسہیل تجارت و مدیریت واردات
- ۳.....کمیسیون توسعه صادرات غیر نفتی

کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات

۱- در قسمت ۱-۱۳ بند ب اشاره به اصطلاح تهاتر شده و هیچ توضیحی در این مورد داده نشده که بنظر تهاتر کالا با کالا ممکن است مورد نظر باشد که در این خصوص لازم است در زمان ثبت سفارش کالا، میزان و نوع کالای تهاتری در ورود و صدور مشخص گردد.

۲- در ماده ۸ در سطر سوم باید به این موضوع تاکید گردد که هر گونه مغایرت کشف شده در زمان صدور کالا توسط گمرک اعم از نوع و مقدار و ارزش کالا در سیستم جامع تجارت بمنظور پیگیری برگشت ارز ثبت گردد.

۳- موارد فاقد موضوعیت در ماده ۱۶ جهت صدور پروانه صادراتی به موارد معافیت از تعهد برگشت ارز اصلاح شود زیرا برای نمونه ها کالاهای نمایشگاهی، نمونه ها برای تست در هر حال توسط گمرک پروانه صادراتی تنظیم میشود.

۴- در ماده ۱۷ کالاهای صادراتی که در اعمال ماده ۶۵ قانون گمرک به کشور وارد میشوند اظهارنامه گمرکی با عنوان کالای برگشتی صادر میشود و پروانه صادراتی آنها در زمان خروج معتبر بوده و امکان ابطال آنها وجود ندارد این بند باید به این نحو اصلاح شود که کالاهای برگشتی صادراتی معادل ارزش کالای برگشتی مشمول تسویه تعهد ارزی خواهند بود

۵- در ماده ۲۲ اشاره به صدور پروانه صادراتی کالا از مناطق آزاد توسط گمرک شده ، نظر به اینکه گمرک در صادرات کالا از مناطق آزاد نظارتی ندارد باید اشاره شود که ارتباط سیستمی این مناطق با سیستم جامع تجارت کشور برقرار گردد تا کالای صادراتی مذکور نیز مشمول پیگیری تعهد ارزی گردند.

۶- نظر به اینکه پیله و ران بازارچه های مرزی از محل بازارچه مجاز به صادرات کالا بیش از سهمیه ارزی تعیین شده میباشد لذا در ماده ۲۵ پیشنهادی به این موضوع باید تاکید گردد که صادرات مزاد بر سهمیه مجاز پیله و مشمول مقررات ارزی کشور بوده و پیله و ران در زمان صدور کالا موظف به سپردن تعهد ارزی میباشد.

کمیسیون توسعه صادرات غیر نفتی

۱- در بند ۱-۸ تعریف تعهد ارزی صادراتی، مناسب است تعریف بصورت زیر اصلاح شود:

« تعهد ارزی صادراتی: معادل ارزش ارزی پروانه صادراتی کالاها پس از کسر هزینه های بازاریابی در زمان خروج کالا از گمرکات کشور »

۲- در بخش تعاریف، تعریف هزینه های بازاریابی بصورت زیر اضافه شود:

« هزینه های بازاریابی: هزینه هایی از قبیل تبلیغات، دفاتر خارج از کشور و نظایر آن که در اختیار صادرکننده قرار می گیرد »

۳- در خصوص بند ۱-۱۳: فاصله زیاد نرخ ارز آزاد با ارز نیمایی تخصیص داده شده به واردکنندگان و از سوی دیگر مجبور کردن صادرکنندگان به ایفای تعهد ارزی موجب هز منابع ارزی زیاد و بروز مشکلات زیادی برای واحدهای صنعتی و صادراتی در این چند سال شده است. بر این اساس پیشنهاد می شود:

- ارز نیمایی به حاشیه بازار نزدیک تر باشد و حداکثر ۱۰ درصد از بازار آزاد پایین تر باشد.
- ارز نیمایی تنها به تعداد معدودی کالاها که عمدتاً اساسی و ضروری هستند تخصیص داده شود.
- تغییر رویه تخصیص ارز نیمایی به ارز از محل صادرات و ارز اشخاص برای اغلب کالاهای وارداتی صورت گیرد

۴-در ماده ۲: در خصوص زمان برگشت ارز با عنایت به مشکلات حوزه حمل و نقل کالا، انتقال پول به داخل کشور و ... عملاً رعایت زمان سه ماه برای اکثر صادرکنندگان مقدور نخواهد بود و عملاً منجر به کاغذ بازی و مشکلات حقوقی مرتبط با عدم برگشت ارز شده است. لذا پیشنهاد می شود زمان از سه ماه به پنج ماه تغییر نماید بگونه ای در انتهای هر سال حداکثر تا انتهای خردادماه صادرکنندگان باید ارز حاصل از صادرات خود را برای سال قبل تسویه کنند.

۵-در خصوص ماده ۷: با عنایت به اینکه ساز و کارهای لازم جهت تبادل اطلاعات در فرایند صادرات برای کلیه دستگاه‌های متولی امر تجارت خارجی (از جمله مشکلات و محدودیت های گمرکی و مالیاتی) از طریق سامانه جامع تجارت به صورت برخط هنوز مهیا نشده است، لازم است تمهیدات مقتضی دیده شود.

۶-در خصوص ماده ۱۹: با توجه به اینکه محدودیتهای شدید عملکردی شعب بانکها و صرافی‌ها در کشورهای خارجی روی سیاست ها و برنامه‌ریزیهای تجاری بخش خصوصی بشدت تاثیر گذار بوده، لازم است تمهیدات لازم جهت شفاف‌سازی اطلاعات و اطلاع‌رسانی‌های بموقع در خصوص روابط بانکی یا صرافی با کشورهای مختلف بویژه کشورهای هدف صادراتی و واردتی، نوع خدمات و هزینه های جابجایی ارز از سوی بانک مرکزی به فعالین اقتصادی صورت گیرد.

۷-بطور کلی در مورد میزان تعهد ارزی صادرکنندگان، عمده کالاهای صادراتی در کیفیت‌ها و برندهای متفاوت در برگیرنده ارزش های متفاوتی هستند و گمرک می‌بایست به ارزش ابرازی از سوی صادرکننده (و یا انجمن تخصصی اتاق ایران و کمیته ارزشگذاری گمرک) استناد کند و از آنجا که این موضوع در میزان تعهد ارزی صادرکننده نقش تعیین‌کننده‌ای دارد لذا به نظر می‌رسد سیاست های حوزه‌های مهم تخصیص و تعهد ارزی نیازمند بازنگری اساسی و اصلاح فرایندها (با توجه به تجربیات ۴ سال گذشته) است.